

— Це ти винен!

Дівчинка тупнула ногою, штовхнула хлопчика в плече та швидко відступила вбік. Вона боялася, що хлопчик дасть здачі.

На вигляд Стас не був міцний. Худенький окулярник з неслухняною русявою кучмою* на голові.

*Кучма — висока бараняча шапка та схожа на неї пишна зачіска; скуйовдане волосся.

Леся чула від своєї мами — їхній сусіда часто хворіє. Бо народився й довго прожив у великому промисловому місті. Там узимку сніг ставав чорним, щойно випадав. Улітку на зелене листя осідав сірий пил. А калюжі після дощу виблискували ядучими веселками і трохи пінилися. Перебравшись до Києва, хай навіть вимушено, батьки врятували Стаса.

І все одно хлопчик був сильніший за неї. Мама казала — влаштував скандал, коли його захотіли звільнити від фізкультури.

У футбол не ганяв, бойові мистецтва не вивчав. Але сам змушував тата ходити з ним улітку в Гідропарк*, де вони займалися на тренажерах, а зимою — у басейн. Сусіда нарікав: нема часу, бізнес, треба не лише стати на ноги, а й міцно триматися. Але проти бажання сина йти не хотів — хоч не хоч, а викроїв для нього час у напруженому бізнесовому графіку.

Леся знала: як Стас штовхне — вона впаде. Бо ніжки й без того ледь тримаються від ляку.

*Гідропарк — парк у Києві, розташований на островах між Дніпром і Русанівською протокою.

Гéпатися на брудну підлогу не хотілося. Дівчинка гидувáла всім, об що можна забруднитися.

А ті, у чорних масках-балаклáвах*, ніби знали. Навмисне затягли їх сюди, у вогкий напівтемний підвал.

*Балаклáва — маска, яка закриває голову, лоб і обличчя, залишаючи проріз для очей і рота.